

שגם ב"שודה" (תחתון ביוטר⁵³) תה"י המשכת קדושה ואלקות, דירה לו ית' בחתונים.
 ז. עפ"ז יובן גם הביאור בעניינו של חודש אלול עפ' המשל מלך בשדה:
 חודש אלול – להיותו החודש האחרון בשנה, חודש החשבון⁵⁴, והתיקון והשלימות לעבודה דהשנה החולפת, וגם (ובעיקר) חודש ההכנה לעבודה דהשנה הבאה – ה"ה כולל את כל עוני העבודה, כמו גם בשמו של החודש, שבו מромזים חמשה וראשיתבות וهم: "אהן לידך ושמתי לך", "אני לדודי ודודי לי", איש גרעחו ומתנות לאביונים", "את לבך ואת לבב", "אשריה לה' ויאמרו יאמר" –

ר'ת הכוללים העבודה בג' הקוין תורה עבודה וגמ' ח⁵⁵, עניין התשובה (כהפירוש בלשון חז"ל⁵⁶ בתשובה ומעשיהם טובים", שע"י התשובה המעשים הם טובים ומארים⁵⁷) וענין הגאולה (שבאה ע"י גמר ושלימות כוללות העבודה), כמבואר בארכוכם במק"א⁵⁸.

ועפ' האמור לעיל שתכילת הכוונה לכלות העבודה (להיות לו ית' דירה בחתונים) נעשית ונשלמת ע"י העבודה בשדה דוקא, מובן, גם מעלה השדה (שבה נשלמת הכוונה לכלות העבודה) מודגשת בחודש אלול (הכולל את כל עניין העבודה, ועאכ"כ התכילת והכוונה לכלות העבודה).

וזה הביאור במשל ד"מלך בשדה" – שבעניין ובעיקר) התוון והסתהן דכללות העבודה, שענינה לפועל הגלווי וההמשכה ד"מלך בשדה", הינו, גם השדה (תחתון שאין תחתון למטה ממנו) תה"י מקומו (דירתו) של המלך, נסף על כמה שנמצאו בהיכל מלכותו, ועד לאופן נעלם ביוור ובוורת, כי ההתגלות בהיכל מלכותו לבושים מלכות וכתר

(53) שכן יש אפשרות ש"ימצא חל .. נופל בשדה", כמ"ש בסוף פרשנתנו (כא, א).

(54) ראה ס"מ חרץ"ו ס"ע 141 ואילך. וש"ג.

(55) אבות פ"א מ"ב – תלמידים בשבת זו (וראה לקמן ס"יב). (56) אבות פ"ד מ"ז.

(57) לקו"ת מותות פב, א. שמע"צ פה, א. שה"ש יז, ג. ועוד.

(58) לקו"ש ח"ט ע' 297 ואילך. חכ"ד ע' 177. שם ע' 313. ועוד. ואילך. ועוד.

זאת ועוד: איתא בגמרא⁴⁶ ש"בשעה שמכניסין אדם לדין (לאחרי גמר ושלימות העבודה בעזה"ז), אומרים לו נשאת וננתת באמונה" (וрок אח"כ שואלים אותו "קבעת עתים לتورה"⁴⁷, הינו, שהשאלה הראשונה (כולל גם שהיא ראשונה במעלה) היא בוגע לעובdotו בענייני העולם דוקא⁴⁸.

ולכאורה תמורה הדבר: כיוון ש"אתה בחרתנו מכל העמים .. ורוממתנו כו'", היהת צריכה להקביע הנגatta בניי באופן שרוב הזמן יעסקו בענייני קדושה, לימוד התורה וקיים המצוות, עבודה במשכן ומקדש⁴⁹, ולמה נקבעה הנגatta (עפ' התורה) באופן שרוב הזמן יעסקו בענייני העולם, כמו (להבדיל) אומות-העולם?

והביאור בזה – עפ' הידע שתכלית בריאות העולם (שנברא "בשביל התורה ובשביל ישראל"⁵⁰), הינו, בשביל עבדותם של ישראל עפ' התורה) הוא שנותאות הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחthoniot⁵¹, עד תחתון שאין תחתון למטה ממנז⁵², וכך, עיקר ורוב העבודה היא (לא בעניין קדושה כשלעצמם, ע"ד ובודגת עבודת הנשמה לפני ואחרי ירידתה למטה להתלבש בגוף, אלא) בענייני העולם דוקא, "שש שנים תזרע שדך וגוו",

(46) שבת לא, א.

(47) ולהעיר מדוע מדובר הלשון "קבעת עתים לتورה" – "לפי שאדם צריך להתעסק בדרך אין .. הדבר לצורך קבוע עתים לتورה, דבר קצוב, שלא י Mishk כל היום בדרך אין" (פרש"י שם), הינו, שגם בשאלת ע"ד לימוד התורה מודגשת שהסדר עפ' תורה הוא שרוב היום עוסק בדרך אין, שכן צריך להשתדל "שלא י mishk כב הום בדרך אין ארץ".

(48) ובביאור תוכן השאלה "נשאת וננתת באמונה" – יש לומר (נוסף על הפירוש הפשט), שהשאלה היא (גם) אם עבדותם בענייני העולם (משא ומתן) היהת הדורה באמונת ה"ע"ד דרשת הגمرا לאפנ"ז" אמונה זה סדר דודים", "שםammen בחיה העולמים וזורע" (חוס' שם – בשם היישולמי), הינו, שعنין האמונה (עיקר החתום"צ, כמאוזול (מכות כד, א) "בא חבקוק העמידן על אחת, שנאמן וצדיק באמונו ייח") חדור בעובdotו בענייני העולם (כולל ועד לזרעה בשדה).

(49) כמו שבט לוי – כמ"ש בפרשנתנו (שופטים יח, א-ה) לא יהיו לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה גור כי בו בחור ה' אלףן מכל שבטיך לעמוד לשרת בשם ה", "לפי שהובדלו לעובdot מזבח ואין פניוין להרוש ולוועז" (פרש"י יעקב יז, ט).

(50) פרשת ר' פ' בראשית.

(51) תנומה נשא טז. ועוד. תניא פל"ז.

(52) תניא שם.